

handling, det Forslag, der nu foreligger, kan gives i dette Rigsdagsmøde, skulde kunne føre til nogen moden Overbeviisning om, hvad der i denne Sag er det Rigtigste. Jeg troer derfor sandelig, at der er al mulig Grund for det høitærede Thing til ikke i denne Sag at vedtage Udvalgets Forslag til en heel ny Lov. Vil man, efter at have forkastet det, heller ikke antage Regjeringens Forslag, saa gjør det mig ondt for Handelsstanden, men jeg seer meget hellere, at Handelsstanden i det Tidsrum, der ligger imellem 1ste April n. A. og indtil en ny Lov om denne Sag kunde finde sin Afgjorelse i næste Rigsdags-session, aldeles savner en saadan Begunstigelse, at der i dette Forhold gives en Lov, som efter min bedste Overbeviisning ikke vil kunne ansees for hensigtsmæssig, som ikke vil blive bedre end den, der kan frembringes ved en Discussion af det nu fra Udvalgets Side foreliggende Forslag. Der er en Hovedforskiel mellem det ærede Udvalgs Medlemmer, der ikke blot udtrykker sig i det, der foreligger paa Papiret, men ogsaa i de idag gjorte Udtalelser. Det Medlem af Mindretallet, der først havde Ordet efter den ærede Ordfører (Paulsen), har jo udtrykkelig vedkjendt sig som sin principale Anskuelse, at der slet ikke burde tilstaaes nogen Begunstigelse, og jeg tilstaaer, at jeg ikke indseer, hvorfor han ikke har gjort denne Anskuelse til Gjenstand for et særegent Ændringsforslag (Hør!), medmindre han, hvad vi jo ville faae at see ved Afstemningen, forbeholder sig, baade at stemme mod Udvalgets Forslag, som han forøvrigt selv har stillet et Ænderingsforslag til, og mod Udkastet, thi i saa Fald faaer han sin principale Anskuelse gjort gjældende. Jeg kan ikke nægte, at det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgfreds (Née), som forøvrigt hører til Fleertallet, synes mig at have en stor Tilværlighed til at gaae samme Vei. Det er maaskee en feil Opfattelse af mig, men det, han sagde, gjorde paa mig det Indtryk, at den ærede Rigsdagsmand, og han kan jo endnu finde sig foranlediget dertil, inden Afstemningen kunde have Lyft til at gaae samme Vei (Née: Ja, det gjør jeg helst!). Saa er der altsaa Lo, der ere af den Mening, hvoraf

den Æne endog er af Fleertallet; det er mig nu meget behageligt at høre det, thi det er et yderligere Beviis for, hvad jeg sagde, at denne Sag ikke er moden til at afgjøres med Hensyn til Realiteten. Dernæst er der, naar vi holde os til det Mindretal og det Fleertal, der finde deres Udtryk i den trykte Betænkning med dens Tillæg, en Meningsforskiel mellem disse to Afdelinger, der er principal. De Herrer af Fleertallet ville nemlig ved en lille Tilføjning — saaledes, at man, naar man ikke med Opmærksomhed følger Sagen, kunde antage, at det hovedsagelig var en Redactionsforskiel, — hvorimod de Andre have erklæret sig, have, at der slet ikke skal gjøres nogen egentlig Forskiel mellem directe og indirecte Indførsel. Det er den virkelige Forskiel. Mindretallet siger: Naar man vil admittere svømmende Ladninger paa den Raade, som af Fleertallet er foreslaaet, naar man vil gjøre det saaledes med Hensyn til de Beviisligheder, der skulle tilveiebringes for Indladningen paa transatlantiske Steder, som Fleertallet har foreslaaet, saa er det i Grunden at ophæve Begunstigelsen for directe Handel. Det er virkelig en Forskiel, som angaaer noget meget Mere, end om et Punctum skal blive staaende i en Lov eller ikke; det er en saa total Forskiel, at det forekommer mig ganske besynderligt, at der er kommet en Udvalgsbetænkning istand, der ikke i sin trykte Form fremtræder med en større Forskiel end den, som nu tilsyneladende foreligger. Dernæst er der ogsaa i Henseende til selve de Størrelser, som ere foreslaaede, nogen Afvigelse, idetmindste er der en stor Uvished. Det ærede Medlem for Aalborg synes jo i Grunden at være mere tilbøielig til at tage 8 pCt. end 10 pCt., men han har imidlertid sluttet sig til Udvalgets Fleertal. Jeg skal ikke tillade mig at gaae ind paa Detallet af de foreliggende Forslag, thi, selv, naar jeg vilde søge, først at stille mig paa det Standpunkt, som Fleertallet, og dernæst paa det, som Mindretallet i denne Sag har stillet sig paa, saa vilde jeg dog have mange Ænderinger at foreslaae, som jeg troer, maaskee de ærede Herrer selv ville erkjende nødvendige. Men jeg drister mig virkelig ikke dertil, thi jeg er bange for, at i det Dødblik, jeg forsøgte